

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

4 V. Christus fuerit causa suæ resurrectionis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

ARTICVLVS IV.

Verum Christus fuerit causa sue resurrectionis.

297.
P/a 40. co 2.
E 10.2. E 3.
co. 1. E ad
Rom 4. fin.

Ad quartum sic proceditur. Videtur quod Christus non fuerit causa resurrectionis. Quicumque enim suscitatur ab alio, non est sua resurrectionis causa. Sed Christus suscitatus est ab alio secundum illud actum 2.

Quem Deus suscitauit solutis doloribus inferni, & Rom. 8. Qui suscitauit Iesum Christum a mortuis, uiuificauit & mortalia corpora nostra, &c. Ergo Christus non est causa sue resurrectionis.

2. Præterea Nullus dicitur mereri, qui ab alio petit aliquid, cuius ipse est causa. Sed Christus sua passione meruit resurrectionem (sicut Augustinus. dicit super Ioannem, quod humilitas passionis meruit esse gloria resurrectionis). Ipse etiam petiit a Patre se resuscitari: secundum illud Psal. 30. Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me: ergo non fuit causa sue resurrectionis.

3. Præterea. Sicut Damasc. probat in 4. lib. resurrectionem non est anima, sed corporis, quod per mortem cadit. Corpus autem non potest sibi animam unire, quæ est eo nobilior. Ergo id quod resurrexit in Christo, non potuit esse causa sue resurrectionis.

Sed contra est quod Dominus dicit Ioannis 20. Nemo tollit animam meam a me, sed ego pono eam, & iterum summo eam. Sed nihil est aliud resurgere, quam iterato animam sumere: ergo videtur, quod Christus propria virtute resurrexerit.

Respondeo dicendum, quod (sicut supra dictum est) per mortem non fuit separata diuinitas, nec ab anima Christi, nec ab eius carne. Potest igitur tam anima Christi mortui, quam eius caro, considerari dupliciter. Vno modo ratione diuinitatis. Alio modo ratione ipsius nature create. Secundum igitur unitatem diuinitatis virtutem, & corpus resumpsit animam quæ deposuerat, & anima corpus resumpsit quod dimiserat: & sic Christus propria virtute resurrexit. Et hoc est, quod de Christo dicitur ad Cor. vlt. quod est crucifixus est ex infirmitate nostra, sed uiuit ex virtute Dei. Si autem consideremus corpus, & animam Christi mortui secundum virtutem nature create, sic non potuerunt sibi inuicem reuiri, sed oportuit Christum resuscitari a Deo.

Ad primum ergo dicendum, quod eadem est diuina virtus, & operatio Patris, & filij. Unde hac duobus consequuntur, quod Christus sit suscitatus diuina virtute Patris, & sui ipsius.

Ad secundum dicendum, quod Christus orando petiit, & reseruit suam resurrectionem in quantum homo: non autem in quantum Deus.

Ad tertium dicendum, quod corpus secundum naturam creatam non est potentius anima Christi, est tamen ea potentius secundum virtutem diuinam, quæ etiam rursus secundum diuinitatem unitam est potentior corpore secundum naturam creatam. Et ideo secundum virtutem diuinam corpus, & anima mutuo se resumpserunt: non autem secundum virtutem naturæ create.

QVÆSTIO LIV.

De qualitate Christi resurgentis, in quatuor articulos diuisa.

Inde considerandum est de qualitate Christi resurgentis.

Et circa hoc queruntur quatuor.

A Primo, *utrum post resurrectionem Christus habuerit verum corpus.*

Secundo, *utrum resurrexerit cum corporis integritate.*

Tertio, *utrum corpus eius fuerit gloriosum.*

Quarto, *de cicatricibus in corpore eius apparentibus.*

ARTICVLVS I.

Verum Christus post resurrectionem habuerit verum corpus.

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod Christus post resurrectionem non habuerit verum corpus. Verum enim corpus non potest simul esse cum alio corpore in eodem loco. Sed corpus Christi post resurrectionem fuit simul cum alio corpore in eodem loco: intrauit enim ad discipulos suos ianuis clausis, ut dicitur Ioan. 20. Ergo videtur, quod Christus post resurrectionem non habuerit verum corpus.

2. Præterea. Verum corpus non euanescebat ab aspectu intuitum, nisi forte corrumpatur. Sed corpus Christi euaniuit ab oculis discipulorum eum intuitum, ut dicitur Luca vlt. Ergo videtur, quod Christus post resurrectionem non habuerit verum corpus.

3. Præterea. Cuiuslibet veri corporis est determinata figura. Sed corpus Christi apparuit discipulis in alia effigie, ut patet Marc. ultimo. Ergo videtur, quod Christus post resurrectionem non habuerit verum corpus humanum.

Sed contra est, quod dicitur Luc. ultimo, quod Christo discipulis apparente, conturbati, & conterriti existimabant se spiritum videre, ac si non haberet verum corpus, sed phantasticum. Ad quod remouendum ipse postea subdit, Palpate, & videte: quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere. Non ergo habuit corpus phantasticum, sed verum.

Respondeo dicendum, quod sicut Damasc. dicit in 4. libro, illud resurgere dicitur, quod cecidit. Corpus autem Christi per mortem cecidit, in quantum scilicet fuit ab eo anima separata, quæ erat eius formalis perfectio. Unde oportuit ad hoc quod esset vera Christi resurrectio, ut idem corpus Christi iterato eidem animæ uniretur. Et quia veritas nature corporis est ex forma, consequens est, quod corpus Christi post resurrectionem & verum corpus fuerit, & eiusdem nature, cuius fuerat prius. Si autem eius corpus fuisset phantasticum non fuisset vera resurrectio, sed apparen.

Ad primum ergo dicendum, quod corpus Christi post resurrectionem, non ex miraculo, sed ex conditione gloriæ (sicut quidam dicunt) clausis ianuis ad discipulos introiit simul cum alio corpore in eodem loco existens: Sed verum hoc habere posuit corpus gloriosum ex aliqua proprietate sibi indita, ut simul cum alio corpore in eodem loco existat, inferius discutietur. Vbi agitur de resurrectione communi. Nunc autem quantum ad propositum sufficit, dicendum esse, quod non ex natura corporis sed potius ex virtute diuinitatis unitæ, illud corpus ad discipulos (licet verum esset) ianuis clausis introiit. Unde Augustinus dicit in quodam sermone Paschali, quod quidam sic disputant. Si corpus erat, si hoc resurrexit de sepulchro quod pendit in ligno, quomodo per ostia clausa intrare potuit? Et respondet. Si comprehendis modum, non est miraculum: ubi deficit ratio ibi est fidei adificatio. Et super Io. dicit moli corpore, ubi diuinitas erat, ostia clausa non obstituerunt, ille quippe non eis aperiri intrare potuit, quo nascere vitæ.

298.
Ius. 4. co. Es
op. 60. c. 22.
col. 4.

L. 4. c. 28 n. 2
multa a p. 1.

Nō coplenit
morte præuē
tua. In ser. 3.
in Dominica
in octaua pa
schæ est. ser.
149. in ordi
tom 10.

Tr. 121 in Io.
a med. to. 9.